ADICIÓ, ADDICIÓ I ADDICCIÓ

Els termes *adició, addició* i *addicció* tenen significats ben diferents, malgrat les semblances gràfiques que presenten. Convé saber aquestes diferències per a distingir-los en la pràctica.

El terme *adició* és de l'àmbit del dret civil. Tant el *Diccionari de la llengua catalana* de l'Institut d'Estudis Catalans (DIEC) com el *Diccionari jurídic català* el defineixen d'aquesta manera:

> **adició**
>
> *f*. Acceptació expressa o tàcita d'una herència.

Per a *addició,* el DIEC dona com a primera accepció l'acció d'afegir o d'agregar, i també indica que és sinònim dels sentits 'afegitó' i 'suma':

> **addició**
>
> 1 *f.* Acció d'afegir, d'agregar.
> 2 *f.* Afegitó.
> 3 *f.* En mat., operació de sumar i la mateixa suma. *Addició i subtracció de trencats. La prova de l'addició*.

En l'àmbit parlamentari, una «esmena d'addició» és la que implica afegir text nou —des de termes o expressions fins a apartats— a una iniciativa legislativa en tràmit:

> ✓ Per a la reforma de la llei el grup parlamentari ha presentat quinze esmenes d'addició i vuit de supressió.

Quant a *addicció,* el significat més habitual és el que recull la segona accepció del DIEC:

> **addicció**
>
> 1 f. Adjudicació.
> 2 f. Estat de dependència fisiològica i psicològica a una substància o a una pràctica, més enllà del control voluntari. *Aquest medicament produeix addicció. Addicció a una droga.*

✓ Com a resultat de la investigació s'ha identificat una substància que causa addicció a la nicotina.

En contextos orals formals es recomana pronunciar la geminació del grup *dd* en *addició* i *addicció*.